

Militarismien Kourissa

ENNEINÄ vuosina, se heti tässä tunnustettakoon, militaristeilla ei ollut johtavaa asemaa Yhdysvaltain koulukasvatuksessa sen paremmin kuin valtiollisessa elämässäkään. Vieläpä niin myöhään, kuin Europan viimeinen suursota, Yhdysvaltain hallituspolitiikkaa pidettiin yleisesti idealistisena. Voitiinhan vielä yhtyä maailman sotaan sillä tunnuslauseella, että "me menemme taistelemaan kansanvallan puolesta," että "me vaadimme kaikille pienille valloille ja kansoille itsenäistä hallitusvaltaa." Mutta kokonaan toisin on nykyään. Yhdysvaltain taloudellinen ylivalta kasvaa kautta maailman ja sen mukana kehitetään militarismia sokealla raivolla. Yhä uusia ja uusia myönnytyksiä tehdään sotilastarkoituksiin, miljoonia miljoonien jälkeen siihen uhrautaan. Mutta aina vain vaativammaksi tulevat varustautumista edesauttavat voimat. Koululaitokset muuttuvat militarismien ahjoiksi, joissa kasvava nuoriso kiihoitetaan valheellisella isänmaallisuudella ja harjoitetaan olemaan valmiina seuraavaa verileikkiä varten. Maan pääkaupunkiin perustettu sotavirasto levittää propagandaa kaikkialle. Sanomalehdet kirjoittavat ja piirtävät mielikuvituksellisia kuvauksia "uhkaavasta vaarasta." Milloin se tulee Meksikosta, milloin Japanista, milloin mistäkin. Puheita pidetään ja niissä käytetään sellaista kieltä, jota ei ennen ole tuskin missään maassa kuultu. Vain esimerkiksi kohtia eräästä harjoitusleirillä pidetystä puheesta. Siinä m. m. sanotaan seuraavasti:

"Gentlemanit, tämä on välirauhan aikaa. Maailman suuria sotia ei ole vielä taisteltu. . . . Gentlemanit, minä kadehtin teitä. Te joudutte tilanteeseen, aikaan, jolloin ei ainoastaan teidän maatanne, vaan koko länsimaista sivistystä uhkaa vaara. Te tulette sotilaiden johtajiksi.

"Te olette pakoitettuja taistelemaan kaiken sen puolesta, jota te pidätte kalleimpana. Teidän valkoisten naisten täytyy kantaa jälkeläisiä valkoisille miehille.

"Te ette suinkaan anna ulkomaisten vihollisten agenttien peittää silmiänne.

"Gentlemanit, sotia tulee olemaan aikakausien loppuun saakka. Alati jatkuva rauha löytyy haudassa, ei elämässä. Loppumattoman rauhan toive on syntynyt pelosta ja tietämättömyydestä.

"Tällä planeetilla on vain joitakin uusia maailmoita. Voimakkaat säilyvät. Heikkojen täytyy hävitä. Terästäkää aseenne ja valitkaa voimanne suurinta sotaa varten, mitä maailma on koskaan käynyt."

Mahdollisesti edellä oleva tuntuu vähän äärimmäisyyksiin menevältä joistakin, mutta se kuitenkin on tyypillinen kuvaus niistä puheista, joita sotilasvirkaillijat pitävät harjoituskentillä, eikä vain niillä, mutta myös tavallisissa kansankokouksissa.

Kaikki keinot kelpaavat militaristeille. Tarkoitus pyhittää keinot, sanotaan eräässä sanan-

parressa. Militarismista puhuessa me voimme kääntää tuon sananparren toisin päin: keinot pyhittävät tarkoituksen. Militarismien palvelukseen käytetään meidän aikamme yksin urheiluaakin. Sillä on vetovoima ihmisiin nähden. Sen avulla saadaan suuret joukot kiintymään asioihin, joiden yhteydessä tehdään militaristista propagandaa. Varsin sattuvana esimerkkinä voidaan mainita vasta sitten Chicagossa tapahtunut kahden sotilaskoulukunnan välinen jalkapallopeli. Meidän ei tarvitse väittää, että tuon palloperin kautta tahdottiin edistää militarismia. Siitä väittämistä pitää huolen porvarillinen sanomisto ja varsin päteväällä tavalla. Lainatkaamme tähän Chicagon Tribunes-ta toimituspätkä. Kas näin:

"Miksi kaikki tämä melu? Sehän kuitenkin lopulta on vain yliopistojen jalkapallopeli? Tämä lause on lainattu yhden lukijamme lähettämästä kirjeestä. Samanlaisia huomautuksia on kuultu aina silloin tällöin siitä saakka, kun tämä lehti alkoi puhumaan maa- ja merisotaväen palloperin tuonnista tänne Chicagoon. Tuo lause kuitenkin on kaukana totuudesta. Se sivuuttaa kokonaan tämän unhoittamattoman tilaisuuden tarkoituksen.

"Tuo lausunto olisi asiallisempi, jos vain nämä kaksi jalkapallopelijoukkuetta olisi tullut tänne. Silloin meillä olisi ollut vain tilaisuus nähdä sitkeästi kamppailtu jalkapallopeli kah-

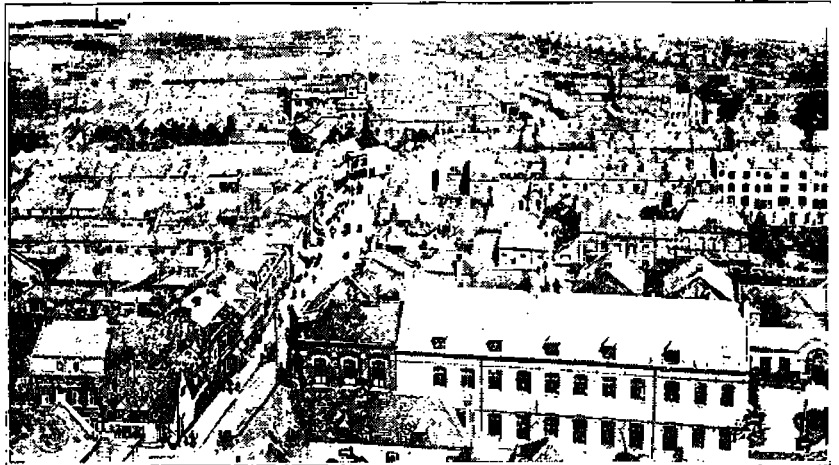
den tradionalisesti kilpailevan joukkueen välillä. Se olisi ollut jalkapallopeli, jota olisi kannattanut saapua katsomaan pitkien matkojen etäisyydestä, mutta niin ollen se ei olisi missään tapauksessa voinut voittaa niin yleistä mielisuosiota — mielikuvitusta — kuin nyt, kun tuotiin sotilasoppilaiden rykmentit. Me halusimme saada tänne tämän jalkapallopelin koska tiesimme, että se oli ainoa keino rykmenttien tänne saamiseksi. Me halusimme pojat Annapolista ja West Pointista sentakia, että halusimme antaa tämän alueen miehille ja naisille tilaisuuden nähdä parhaimmat voimat, mitä meidän armeijalla ja meriväellä on näytettävänä.

“Heidän veroisiaan ei voida löytää tästä maasta, mahdollisesti ei koko maailmasta. Nämä nuoret miehet, jotka eilen marssivat pitkin katua sotilaiden kentälle, ovat meidän nuorisomme huipukerrosta.

“He ovat tarkan henkisen ja ruumiillisen kurin alaisina viisitoista tuntia jokainen päivä neljän vuoden ajan. He menevät akatemioihin poikasina ja tulevat sieltä miehinä, miesten johtajina, varustettuina ominaisuuksilla, mitkä tekevät heidät kykeneviksi johtamaan maansa puolustajia kansallisten vaarojen hetkillä. Aina vuodesta 1802 saakka tämä maa on kouluttanut sotilasvirkailejia West Pointissa. Annapolisin akatemia avattiin vuonna 1845. West Pointin ja Annapolisin miehet ovat osottaneet arvonsa jokaisessa sodassa, jossa he ovat palvelleet. Heissä meidän sotilastadionit pysyvät elävinä. Sotilaiden kentällä tänään olevat pojat ovat kaikkien meidän kuolemanlujien, rohkeiden, pelkäämättömien ja uljaiden sotilassankariemme suoranaisia jälkeläisiä.

“Kadetit ja merikadetit ovat tulleet tänne tuodaan meille jalkapallopelin ja sotilaalliset juhlat, mutta missään tapauksessa siinä ei ole kaikki, mitä he ovat tuoneet. Täällä keskilännellä me näemme vain vähän sotilaita, merisotilaita ei juuri ollenkaan. Kadetit ja merikadetit ovat tulleet muistuttaaksensa meille, että mekin olemme osallisia perinnöstä, mikä on uskottu heidän suojeltavaksensa.”

Selvää kieltä. Siinä erikoisella huolella painostetaan sitä seikkaa, että jalkapallopeli oli vain sivuasias, keino, jonka kautta palveltiin toista tarkoitusta. Sama lehti kirjoitti toisen artikkelin sitten, kun sotilaat olivat menneet. Sii-

De Lens, ranskalainen kaupunki, sellaisena kuin se näyttäytyi ennen englantilaisten pommitusta.

nä edelleen muistutettiin, että sotilaiden käynnin merkityksen täytyy tuottaa hedelmiä ja säilyä mielissämme. Sitten asian “kuumana ollessa” pitkä kirjoitus uhrattiin osoittamaan lukijoille, kuin hallituksemme “äärimmäisessä sääntäväisyydessään asettaa maamme vihollisten ja punasten veriselle vaaralle alttiiksi.”

Vielä eräs seikka tämän jalkapallopelin yhteydessä, seikka, mikä osoittaa, että kaikki mitä alhaisimmat keinot kelpaavat. Jalkapallopeliä katsomaan “kutsuttiin” nuoria naisia, lehdissä julkaistiin näiden “onnellisten” nimet, jotka pääsivät ihailemaa sotilaita, heille liehakoimaan. Julkaistiin kuvia toisensa jälkeen, joissa näytettiin sotilaita “morsianten” viehättävässä seurassa. Kaikella tällä tietenkin tarkoitettiin vaikuttaa jalkapallopeliin innostuneisiin nuoriin miehiin, että he yhtyisivät sotaväkeen, siten tulisivat sankareiksi, joita kaikki naisetkin ihailevat.

Varsinaisten sotilasjoukkojen ja muunlaisten suoranaisesti sotilaskasvatuksen palveluksessa olevien laitosten, kuten armeija, meriväki y. m. sellaiset, lisäksi edistetään vapaaehtoista sotilasharjoittelua. Tässä ymmärryksessä toimivat kansalliskaartit ja erikoisesti “kansalaisten sotilasharjoituskämpät,” joita tässä maassa jo nykyään lie kaiken kaikkiaan lähelle kuusikymmentä, ne ollen sijoitettuna eri valtioihin ja eri osiin maata. Näistä harjoituskämpistä yritetään saada laitoksia, joissa kaikki “kunnialliset kansalaiset” käyvät oppimassa sotilastaitoja ja nielemässä militaristista henkeä, mitä eritoden niiden ohjelmistossa esiintyy.

Entinen sotasihteeri, Weeks, lausui kerran, että “minä toivon että se aika ei ole kaukana tulevaisuudessa, jolloin jokainen nuori mies tässä maassa katsoo vakavasti välttämättömäksi olla osallisena kansalaisten harjoitusleireistä.”

De Lens, jälkeen pommituksen, joka tapahtui sen jälkeen kun saksalaiset olivat valloittaneet kaupungin.

Vielä tosin ei ole voimakkaasti vaikuttamassa sellaiset voimat, jotka vaativat yleisesti pakolliseksi sotilasharjoituksia kouluissa. Mutta ne voimat, jotka haluavat saada vapaaehtoisen sotilasharjoituksen yleiseksi kaikissa kouluissa, toimivat ahkerasti. Lukemattomia eri keinoja käytetään kasvavan nuorison vetämiseksi näille kansalaisten harjoituskämpille, sotaleireille. Maitikaamme joukko niistä, jotta pääsisimme selville asian perusteista, ennenkaikkea sen vakaavuudesta.

1. Vedotaan voimakkaasti nuoruuteen. Kehoitetaan kämppäämään Setä Sämin kustannuksella. Urheilun harrastusten mahdollisuuksille annetaan suuri painostus. Kaikki kulut luvataan maksaa, ei vain ruoka- ja asuinkuluja, vaan kyydit korvataan ja vapaat puvut, uniformut laitetaan.

2. Vanhempiin vaikutetaan lasten kautta. Selitetään kuinka harjoituskämpät ovat hyviä paikkoja, niissä nuoret kehittyvät sekä henkisesti että ruumiillisesti. "Kiidollisilta" vanhemmilta saatuja "todistuksia" julkaistaan. Jonkun poika on palannut harjoituskämpältä puhtaampana, tasaolkaisempana, sanalla sanoen kaikin puolin suuresti paremmaksi muuttuneena. Kaikki tämä luonnollisesti vaikuttaa innostavasti. Haluavathan vanhemmat nähdä lapsensa terveinä. Mutta samalla unhoitetaan, mitenkä nuorukaisten käsityksille on käynyt kämpällä ollessa. Nuorukaisten käsitykset sotaan nähden ovat muuttuneet. He ovat alkaneet ihailemaan sotasankareita, mikä itsestään tarkoittaa varsinaisten verileikkien — sotien — ihailemista.

3. Luetellaan huomattujen valtiomiesten ja jos suinkin mahdollista tiedemiestenkin nimiä, jotka ovat antaneet tunnustuksensa "kansalaisten harjoituskämpille." Selitetään kuinka nykyinen presidentti ja monet muut pitävät näitä kämppejä "kansalaistumisen välttämättöminä koulu-

na." Uskonlahkojen huomatuimmilta hengenmiehiltä hankitaan tunnustuksia, joissa ylistetään näitä sotilaskämppejä.

4. Erikoista huolta pidetään, että työnantajat saadaan innostumaan asiaan. Ja innostuvathan työnantajat. Yksin kuudennessa sotilaspiirissä, johon kuuluvat Illinois, Michigan ja Wisconsinin valtiot, yli viidensadan eri yhtiötä on suostunut lähettämään joukon miehistään näille kansalaisten harjoituskämpille, myöntävät näille loman ja useimmissa tapauksissa vielä palkan ajalta, jonka

he ovat harjoituskämpillä. Yleisempänä on tapaa, että joukko erikoisesti valituita miehiä lasketaan jokainen vuosi kuukaudeksi lomalle, kansalaisten harjoituskämpille täydellä palkalla.

5. Kansalaisten harjoituskämppeiden fyysilliselle kehittämiselle on hankittu tunnustus huomatuimmilta jalkapallopelijoukkueiden ohjaajilta, fyysillistä kulttuuria harrastavilta kouluilta ja yliopistoilta. Joku aika sitten yliopiston jyläinen konferenssi "täydellä sydämellä" hyväksyi päätöslauselman, jossa annettiin tunnustus näille harjoituskämpille. Päätöslauselman esittäjänä oli eräs sotakenraali.

6. Sotadepartementin "oikeana kätenä" toimii yhdistys, joka tunnetaan "sotilasharjoituskämppeiden yhdistyksenä." Tämä yhdistys muodostuu siviilihenkilöistä. Sitä voidaan täydellä syyllä nimittää "vapaaehtoisen sotilasharjoituksen alkuperäiseksi agentiksi." Sillä on virasto jokaisessa yhdeksässä tämän maan sotilaspiirissä ja toimivia virkailijoita joksikin poikkeuksesta jokaisessa kauntissa. Tämän toimiston palveluksessa olevat henkilöt tekevät propagandaa kouluissa, tehtaissa, kirkoissa, klubeissa, yleensä kaikkialla, missä ihmisiä kokoontuu. Tämä organisaatio ei ole mikään muu kuin sotadepartementin agentti.

7. Suoranaisia rahapalkintoja jaetaan henkilöille, jotka saavat enempi kansalaisten harjoituskämpille halukkaita ylös. Palkinnot vaihtelevat 25 dollarista ylöspäin.

8. Julkisuustyötä tehdään sanomalehtien, aikakausjulkaisujen ja teatterien kautta. Kaikki tämä pitäisi olla yksilöllistä laadultaan, s. o. jokaisesta sanomalehdestä ja teatterinomistajasta riippuvaista. Mutta kaikki kuitenkin tulee vissistä keskusorganisaatiosta. Kirjoitukset lehtiin lähtevät alkujaan useissa tapauksissa aivan samoista kynistä. Yksinpä puheetkin, vaikka niitä pitää eri henkilöt, ovat melkein samanlai-

Kapitalististen valtojen asestautumisen rajoittaminen näyttää olevan samanlaista, kuin yrittäisi kamelia saada neulansilmästä lävitse.

viä ihmisiä löytyy. Kuinka moni tietää, että tässä maassa tällä kertaa sotilasharjoituksiin, seisovissa armeijoissa ja vapaaehtoisissa varajoukoissa, ottaa osaa noin kolme miljoonaa nuorukaista ja täysi ikäistä miestä sekä naista. Kirkoissa esille tuodut rukoukset taivaan herralle, vastataan sotavirastosta. Sellaista on Yhdysvaltain militaristinen politiikka tällä kertaa.

Kaukana ei ole se aika, kun Yhdysvaltain työläiset saavat ottaa paikkansa sotakoneiston palveluksessa, armeijassa ja teollisuuksissa, jos he eivät ajoissa ala toimimaan, kokoamaan voimiansa verisen militarismin vastustamiseksi. Yhdysvaltain kapitalistien taloudellinen ylivalta kasvaa kaikkialla, kautta maailman ja se vaatii "suojelusta." Parhaillaan jo pyritään suoranaisesti sekaantumaan toisten maiden sisäisiin asioihin, kuten esimerkiksi Meksikon ja muiden maapallon tällä puolella olevien maiden. Eikä vain maapallon tällä puolella olevien valtojen, vaan myös toisella puolen. Kiinan vesillä risteilee Yhdysvaltain sotalaivoja.

sia aivan sanasta sanaan. Se vain todistaa, että ne kirjoitetaan ensin joko sotavirastossa tai sitten jossain muussa militarismin palveluksessa olevassa toimistossa.

9. Yliopistot antavat apurahoja, vapaita opiskeluita joillekin kansalaisten harjoituskämpiltä valituille henkilöille. Tämän suunnitelman alkoi Columbia yliopisto. Ja nyt löytyy kymmeniä tiedekouluja, yliopistoja ja teknillisiä kouluja, jotka jakavat näitä vapaita koulukohteita kansalaisten harjoituskämpiltä valituille nuorukaisille.

10. Useissa eri valtioissa annetaan todistus korkeakoulun käynnistä sellaisille, jotka osallistuvat kansalaisten harjoituskämpille, suorittavat niillä vaaditun ajan ja palveluksen.

11. Yksinpä postivirastokin on antautunut puustaamaan näitä harjoituskämppejä. Kaikkien persoonallisiin kirjeisiin, kun leimataan postimerkki, samalla painetaan kehoitus menemään harjoituskämpille. Laillisesti postihallituksella ei olisi mitään oikeutta käyttää kenenkään persoonallisia kirjeitä propagandavälineinä, mutta mitäpä siitä, lait ovat lakeja vain silloin, kun ne edistävät ja suojaavat kapitalistien etuja.

Siinäpä niitä olikin pitkä liuta keinoja, joita käytetään militarismin edistämiseksi. Kaikki luonnollisesti ovat puetut hyvin "viattomiksi," samenttisiin hansikkaisiin. Mutta militarismilla on teräksiset sormet, kynnet kuin neulat, se tunkeutuu kaikkialle, koteihin, kirkkoihin, kouluhin, teattereihin, kaikkialle, missä vain elä-

Maailma amerikalaisille! Siinä tunnuslause, jota yritetään toteuttaa ja se yritys vaatii uhrauksia, miljoonia ihmishenkiä. Meidän, työläisten, tulee lainata suurempi huomio militaristien pyrkimysten vastustamiselle. Jokaisen työläisensä ja -äidin velvollisuus on pitää huoli siitä, että militarismin palvelukseen antautuneet koululaitokset, teatterit, sanomalehdistö ja kirjallisuus eivät voi lapsien mieliä myrkyttää militarismilla, jota niin häikäilemättömästi tällä kertaa lietsotaan. Ja jokaisen työläismiehen ja -naisen velvollisuus on tehdä kasvatustyötä, että saataisiin luokkatietoisuutta niiden työläisten piireihin, jotka vielä tällä kertaa nielevät täydestä kaiken kapitalistisen propagandan. Työläisillä ei ole mitään voitettavissa ryöstösodista, joihin tämän maan militaristinen varustautuminen tähtää. Ei mitään. Vaan ai-noastaan menetettävissä, jollei muuta niin henki, elämä, josta luulisi jokaisen edes vähän välittävän. Eläinkin puolustaa itseänsä, siis luulisi jokaisen työläisen haluavan puolustaa henkeänsä ja elämänsä. Työläisten viholliset eivät ole Kiinassa, Meksikossa tai jossain muussa maassa, vaan kotimaassa. Työläisten vihollisia ovat ne, jotka heitä riistävät ja niitä ovat kapitalistiluokan jäsenet ja heidän suoranaiset palvelijat. Heitä vastaan taistellaksemme meidän sopii varustautua, mikä käy päinsä vain siten, että järjestymme ja järjestymme oikealla tavalla.

